

Jėzus atleidžia ir padeda mums atleisti

fokoliarų
judėjimas

„Džiaukitės drauge su manimi! Radau savo pražuvėlę avį!“ (Lk 15, 6).

(2025 rugsėjis. Iš rugsėjo 14 d., XXIV eilinio sekmadienio liturgijos)

Kiekvieną dieną piemučio gindavo į ganyklą savo šimtą avių ir meiliai jas prižiūrėjo, rūpinosi, kad nė viena nepaklystų. Tačiau vieną dieną, grįždamas namo, pastebėjo, kad vienos avies trūksta.

Labai sunerimęs jis dairėsi aplink, bet niekur jos nematė! Ką daryti? Piemučio nedvejodamas paliko 99 avis ganytis ir nuėjo ieškoti pražuvėlės. Koks buvo džiaugsmas, kai ją surado! Grįžęs namo surengė šventę!

„Ar supratote?“ – paklausė Jėzus tų, kurie jo klausėsi, – „Danguje daugiau džiaugsmo dėl vieno, kuris suklydęs atgailauja ir vėl stengiasi daryti gera, nei dėl daugelio, kurie galvoja tik apie save ir nenori pradėti iš naujo.“

Esu Zaira iš Pakistano. Savo klasėje turiu daug draugų, tačiau kai kurios bendraklasės nėra labai malonios. Kartą viena iš jų bėgdama į klasę mane pargriovė. Aš trenkiausi į kėdę ir susižeidžiau.

Mes susipykome, ji tapo mano „prieše“ ir daugiau su ja nebekalbėjau. Vieną dieną namie paėmiau meilės kubelį, išridenau: „Mylėti priešus“. Supratau, jog turiu su ja susitaikyti, tiesiog nesinorėjo to daryti!

Turiu daug draugų, kodėl reikia bendrauti būtent su ja? Buvo sunku, bet, kitą dieną įėjau į klasę ir, užuot priėjus prie grupelės savo draugų,... priėjau prie tos mergaitės, kuri stovėjo viena,... ir apkabinau ją!